

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 3 грудня 1939 р. • Четвер, 18 грудня 1980 року • № 151 (2879) • Ціна 2 коп.

НА ВСІЙ ПЛАНЕТІ—ДРУЗІ

ПЕРША КОЛОНКА

Пізно, не знайдеться в області школи. Будинку піонерів, клубу за місцем проживання, в яких не працювали б клуби інтернаціональної дружби. Їхні символічні яскраві назви: «Факел», «Глобус», «Товариш», «Дружба», «Полум'я» — виправдують, підтверджують свою головну мету — зміцнювати мир на землі, боротися за свободу і рівноправність усіх прогресивних людей світу.

КІД — активні помічники комсомольських і піонерських організацій, педагогічних колективів шкіл у вихованні учнів у дусі неперорну дружиби народів і пролетарського інтернаціоналізму, сприяють прилученню їх до багатих традицій радянського народу, Комуністичної партії, Ленінського комсомолу і піонерської організації.

Закон дружби юних інтернаціоналістів — чудова традиція піонерів і комсомольців. Вони завжди щедро діляться досвідом роботи, досягнутими успіхами, задумами і планами зі своїми ровесниками за кордоном. Іще в двадцяті роки пошта приносила в піонерські загони листи: «Розкажіть нам про Радянський Союз... Напишіть про своє навчання, дозволять... Ми теж створили загін піонерів і носимо червоні галстуки...»

Сплили десятки років, давно посаджений пагінець дерева дружби розрісся, зміцнів, набрався сили. Понад двадцять років минуло відтоді як побраталися Толбухівський округ Народної Республіки Болгарії та Кіровоградщина. Часті зустрічі кіровоградських і болгарських друзів, обмін делегаціями, міжнародне соціалістичне змагання молодих механізаторів (згадані молодіжний міжнародний клуб механізаторів «Кіровоград—Толбухін»), фестивалі художньої самодільності, спортивні змагання... А започаткував цю міцку дружбу КІД «Глобус» середньої школи № 14 м. Кіровограда, що його тривалий час очолював учитель географії Б. І. Федоров.

Із п'ятдесятьма країнами світу — Європи і Азії, Африки і Латинської Америки — листуються члени клубів інтернаціональної дружби Першотравневської десятирічки Компаніївського району, другої Долинської середньої школи, Володимирівської і Третьої десятирічки Знамянського району, Голованівської середньої школи № 2... Робота цих клубів виявляється не тільки в обміні листами та барвистими листівками. Підвищення інтересу до багатьох предметів шкільної програми, посилення ідейно-політичного загартовування учнів, дальше зміцнення дружніх зв'язків із школярами союзних республік, дітьми трудящих усього світу — ось результат активної діяльності цих шкільних клубів.

КІД «Факел» Кіровоградського Палацу піонерів і школярів один із найкращих в області. Багато хороших, потрібних справ зробили його члени. Нині вони взяли за скарбину, але дуже цікаву справу — знайти і відкрити імена юних месників Болгарії, які діяли в роки другої світової війни. Кіровоградським учням уже відомі подвиги Митко Палаузова, Іванки Пашкулової, Івана Бондакова, Марини Попова, Ніколи Наксва. А на одному з есерневих засідань ради клубу було вирішено: до Дня юного героя-антифашиста запропонувати провести в усіх шкільних КІДах міста і області тиждень боротьби за права юних громадян нашої планети.

«Цю дружбу на всі часи заповідав нам великий Ленін» — під таким девізом нині йде огляд клубів інтернаціональної дружби шкіл і позашкільних закладів, оголошений ЦК ВЛКСМ і Міністерством освіти СРСР, який триватиме до 31 січня 1981 року. Його мета і завдання — дальше вдосконалення змісту, форм і методів роботи клубів по вихованню піонерів і школярів у дусі дружби народів Союзу Радянських Соціалістичних Республік, радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму. Огляд сприятиме посиленню уваги шкільних комітетів комсомолу, педагогічних колективів до діяльності КІДів, поліпшенню змісту роботи, вивченню й узагальненню досвіду кращих клубів Інтернаціональної дружби.

А ще він передбачає нові зустрічі, вечори, виставки, присвячені XXVI з'їздові КПРС, знаменним датам і подіям у житті нашої держави, братніх комуністичних і робітничих партій прогресивних країн світу.

Попереду на вас, підвіці, чекають нові захоплюючі подорожі і пошуки, знайомства і відкриття. Тож творіть, шукайте, держайте! А допоможе вам ваш старший товариш і наставник — комсомол.

ІНІЦІАТИВА

Н АШ колектив — це шість формувань. У ливарному цеху ковкого чавуну заводу «Червола зірка» свої будні ми мпожимо на молодечий запал і трудову звитягу. П'ятий рік десятої п'ятирічки завершили в авангардних лавгах червонозорівців.

Читаючи проект ЦК КПРС до XXVI з'їзду Комуністичної партії СРСР «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року» ми вирішили на цей важливий документ відповісти ударною комсомольською працею. Порадившись у колективі, ми вступили з ініціативою: у відповідь на постанову ЦК КПРС про проект ЦК КПРС до XXVI з'їзду Рідної партії виконувати виробничі завдання не менш як на 120 процентів. Не менше 90 процентів продукції здавати у ВТК з першого пред'явлення. І слова свого дотримуємо.

С. ЧАБАНЮК,
бригадир комсомольсько-молодіжної бригади ливарників заводу «Червола зірка».
м. Кіровоград.

ПРОШУ СЛОВА!

КОМСОМЛЬСЬКО-молодіжний колектив галантерейного відділу нашого універмагу з місяця в місяць перевищує виробничі завдання. Нині ми переходимо на нову форму обслуговування населення. Тобто всі поверхи магазину буде специфічно й універсально обладнано, точніше — поділено на поверхи чоловічого й жіночого одягу.

У проекті ЦК КПРС до XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу, у восьмому розділі, я прочитала рядки: «Вдосконалювати роботу по вивченню попиту покупців, повніше враховувати специфіку попиту різних груп населення і районів країни. Я б додала до сказаного таке: «Аналізувати попит покупців з метою кращого його задоволення у сфері обслуговування, особливо сільського населення».

Л. СИПАРЕНКО,
групномсорт комсомольсько-молодіжної бригади універмагу.
м. Новоукраїнка.

РЯДОК З ЛИСТА

У СЬОМУ розділі проекту ЦК КПРС до XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу говориться, що основним завданням капітального будівництва є дальше паршування виробничого потенціалу. Потрібно збільшити частину будівництва великопанельних та об'ємно-блочних житлових будинків у загальному обсязі житлового будівництва.

Це — актуальне, злободенне завдання сьогоднішнього дня і майбутнього.

Я живу в чудовому молодому місті енергетиків Світловодську. Воно забудовувалося невеликими двоповерховими цегляними будинками. Тепер наше місто нагадує величезний будівельний майдан, на якому стрімко підносяться в небо висотні багатоповерхові споруди, стрімко розстеляються широкі світлі вулиці нових районів.

Місто наше росте. Видозмінюється. Воно стає не тільки більшим, а й кращим. І в цьому — ознака нашого радянського сьогодення.

Г. МАНОЙЛОВ,
голова міського спорткомітету.
м. Світловодськ.

У рахунок одинадцятої п'ятирічки

Ще в квітні минулого року завершив виконання свого п'ятирічного завдання токарь Кіровоградського ремонтно-механічного заводу Укрремтресту, кандидат у члени КПРС Валентин Молочай. Молодий робітник — поважана людина на підприємстві. Він — ударник комуністичної праці, член заводського комітету комсомолу, хороший самодіяльний артист.

Тепер Валентин працює в рахунок серія наступного року.

На знімку: В. МОЛОЧАЙ.

Фото В. ГРИБА.

Кінофестиваль триває

На Кіровоградщині проходить народний кінофестиваль, присвячений XXVI з'їздові КПРС і XXVI з'їздові Компарції України. Трудящі області знайомляться з прекрасними художніми, документальними й науково-популярними відеозаписами фільмів. Відбуваються зустрічі з кіномистцями країни.

Фестиваль почався наприкінці листопада тижнем зустрічей із кіномистцями, заслуженими артистами РРФСР, лауреатами Державної премії СРСР Євгеном Карикозим і Наталією Головановою. Вони побували на підприємствах, в установах і навчальних закладах обласного центру, Олександрії, Світловодська, Вовчанська, Новоукраїни.

Вчора, 17 грудня, відбулася перша творча зустріч кіровоградців з кіномистцями: довізниками — лаврами державного режиссером Миколою Литусом, лауреатом Респуб-

Фото В. ГРИБА.

МЕХВСЕОБУЧ

На курси!

Оволодіти складною сучасною сільськогосподарською технікою вирішили 165 юнаків і дівчат Компаніївського району. Всі вони відвідують курси мехвсєобучу, які почали діяти в багатьох господарствах.

У колективі «Іскра» успішно оволодівають азами механізаторської майстерності 30 молодих виробничників. У гуртку «Юний механізатор» Червоновершківської середньої школи 17 старшокласників учаться управляти трактором, доглядати і ремонтувати його.

Охоплено навчанням немало комсомольців і молоді в колгоспах «Дружба», «Україна» та інших.

С. ВЕРКО,
Компаніївський район.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

МАЙБУТНІ ЛЕКТОРИ—З'ІЗДОВІ

Змістова розмова відбулася у слухачів школи молодого лектора Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна. Студенти підбили підсумки роботи за останній період, визначили свої завдання, котрі впливають з рішень жовтневого (1980 р.) Пленуму ЦК КПРС, постанови ЦК КПРС «Про дальше поліпшення ідейної, політико-виховної роботи, намітили заходи по гідній зустрічі XXVI з'їзду партії. Цим та багатьом іншим питанням було присвячено виступи секретаря парткому вузу А. І. Нідоця, керівника школи молодого лектора Ф. К. Бєлявіна, заступника секретаря комітету комсомолу Н. Продуци. Студенти Л. Коваленко, Я. Бойко, С. Шмигіль розповіли про участь в егітпоході, присвяченому 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

Щоб гідно зустріти наступний XXVI з'їзд КПРС, слухачі вирішили добитися значних успіхів у вивченні суспільних наук, активно включитися в підготовку до конкурсу на краще знання лєнінських творів, посилити шефські зв'язки з молодіжними колективами заводу друкарських машин.

С. КАРДАШ,
студент історичного факультету Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

«Великі завдання в одинадцятій п'ятирічці стоять перед Ленінським комсомолом — вірним помічником партії, перед усією радянською молоддю. На заводі, будові і в полі, у сфері науки і культури, освіти і охорони здоров'я, на всіх ділянках комуністичного будівництва комсомол покликаний очолити молодь у боротьбі за виконання і перевищення планових завдань, виховувати у неї радянський патріотизм, почуття любові до соціалістичної Батьківщини, прагнення до оволодіння знаннями, досягненнями науки, техніки, впровадження всього нового і прогресивного у виробництво».

(З проекту ЦК КПРС).

Т. В. Лисаківська: Фабрика планувала за минулу п'ятирічку підвищити продуктивність праці на 17,1 процента. Нині можемо похвалитися — результат відрізняється: 21,7 процента. Як ми досягли такого успіху, які резерви знайшли? Основний — механізація ручної праці. У другому розділі проекту Основних напрямів ставилися завдання — неухильно скорочувати кількість працівників, зайнятих ручною працею. Протягом усіх п'яти років ми наростаючими темпами, безперервно здійснювали механізацію виробничих процесів у цехах, впроваджували нове устаткування. На початку нинішнього п'ятиріччя в трьох цехах і на двох потоках підприємства рівень механізації був фактично на нулю. Нині тут провели комплексну механізацію, довівши її рівень майже до 80 процентів. Механізація виробничих процесів не тільки сприяє підвищенню продуктивності праці, а й дає змогу звільнити робочі руки. Девізом заборіжців «Ручну працю — на плечі машини» ми керувалися і в наступні роки. Підключення троє людини — основне завдання нашого підприємства. Це чимало треба попрацювати, щоб на кінець наступної п'ятирічки процент зайнятості людей ручною працею в цілому по фабриці знизити до третини.

КОР.: Таміло Володимирівно, якщо проаналізувати умовний графік зростання випуску продукції на вашій фабриці за минуле п'ятиріччя, то можна зробити висновок: про цифри швейники подбали. Та в останнє десятиліття на один шматок із кількісним показником став якісний. Таке завдання перед трудящими поставив минулий партійний з'їзд, червоною лінією воно проходить і в шийно опублікованому проекті ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії, цього вимагає саме життя. Чим може порадувати своїх покупців у цьому плані Кіровоградське виробниче швейне об'єднання?

Т. В. Лисаківська: Перше пал'то зі Знаком якості «народилося» у нас вісім років тому. Відтоді число високоякісних товарів невпинно зростає. Одним із головних у наших соціалістичних зобов'язаннях ми вважаємо пункт, який передбачає: на кінець п'ятирічки кожне тресте пал'то випускати зі Знаком якості. Своє слово дотримали: пункт неухильно виконуємо з 1978 року. Проте це не межа нашим можливостям. Так при-

наймні вирішили у п'ятому цеху фабрики. Ініціатива, з якою виступили досвідчені передовики виробництва, не потребує коментарів: «Кожному другому виробу — державний Знак якості». Її відразу ж підтримала комсомольсько-молодіжна бригада цього цеху, котру очолює Лідія Устюжаніна. Зі своїм завданням швейники обіцяють справитися до початку роботи XXVI з'їзду КПРС. Я думаю, що їх успіх буде гідним подарунком форумі комуністів нашої країни.

Заставляє виправдати себе лише в одному. Значною мірою ліквідувати (або хоча б зменшити) нахолодження рекламний нам допомогли б підприємства, що постачають нам тканини. Це Чернігівський, Мінський, Кіровоградський та інші камвольно-суконні комбінати. Якщо їхня продукція падає на недоброякісну, то фабрика тоді опиняється в повній залежності від постачальників. Та ще більша біда — перебої в постачанні. Мені здається, що в четвертому розділі проекту

трудящих. Життя вимагає нового, на перший погляд, підходу до розв'язання цієї проблеми. Він не новий, він просто давно забутий: покупець замовляє — підприємство виготовляє. Саме на цьому наголошував товариш Л. І. Брежнєв на жовтневому (1980 р.) пленумі ЦК КПРС: «Треба поліпшити систему планування і фінансування галузей групи «Б», поставити їх у жорстку залежність від торгівлі від споживача». Як вашому підприємству вдасться підтримувати контакт зі споживачем, як оперативно ви реагуєте на нові його вимоги?

Т. В. Лисаківська: Фабрика нинішнього року виготовляє 48 моделей жіночих зимових і демісезонних пальт. Асортимент моделей особливо не розширюється, в цьому й нема великої потреби. А з оповіщенням моделей ми надаємо важливого значення. До вісімдесяти процентів усіх моделей широкую змінюється. Рахуватися із зростаючими запитами, скупками покупців — наш обов'язок. Частину моделей нам пропонує Київський Будинок моделей, частину розробляють у нашому експериментальному цеху дослідні конструктори Г. М. Ваніна, В. Л. Шевченко, Н. О. Щетковська. І, слід сказати, роботи їхні високо оцінюються. Для прикладу: нинішнього року ми брали участь в оптово-промисловому ярмарку виробів швейної промисловості (він проходив у Києві позаміського містечка), і ярмарковий комітет підготував до цього заходу, якості моделей нашої продукції оцінив високо. Та найважливіша для нас оцінка — оцінка споживача.

На підприємстві створено спеціальну раду по вивченню покупного попиту. Щоб роботи члени ради чергували у наших оптових магазинах («Будинок одягу», УЮ «Кіровоград»). Вони стежать за тим, як купуються товари, вислуховують зауваження покупців щодо доброту тканин, кольорів, потують побажання. А потім представник фабрики доповідає на засіданні ради, і ми вживаємо необхідних заходів. Часто влаштовуємо також виставки-продажі в магазинах районних центрів, м. Кіровограда. Показуючи споживачам моделі, ми докладно розповідаємо про них, стараємось навчити покупців гарній модно одягатися. Згодом кілька днів перевіряємо, як іде продаж наших товарів. Наслідки, як правило, позитивні.

ЗА РЯДОМ ПРОЕКТУ

ІТИ ДО ПОКУПЦЯ

Головна мета всіх перетворень, які намічаються у проекті ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року», — дальше зростання добробуту радянських людей. Кожен громадянин, кожен виробничий колектив повинен докласти максимум зусиль, щоб наблизити її здійснення. Кіровоградська швейна фабрика — одно з багатьох підприємств області, яке вносить посильну частку в цю справу: випускає товари народного споживання. Наш кореспондент зустрівся з начальником виробничого відділу фабрики Т. В. ЛИСАКОВСЬКОЮ і попросив розповісти про те, що зроблено підприємством у минулі п'ятиріччя для поліпшення якості виробів, підвищення покупного попиту на основну продукцію, які дарунки готують швейники наступному XXVI з'їздові партії.

КОР.: Високий якісний показник — вагоме досягнення. Пал'то в магазинах купують із задоволенням. Але давайте глянемо на другий бік медалі: минулого року на фабрику надійшло п'ять рекламаций, нинішнього — на одну менше. Явище небажане: рекламация спричиняють збитки підприємству. Терпить від цього покупець — кому потрібне брановане пал'то? Певно, нерівництво вже задумалося над тим, якого виходу треба шукати з цього не вельми приємного становища, як звести число рекламаций до мінімуму?

Т. В. Лисаківська: Чотири-п'ять рекламаций на рік — число невелике, якщо взяти до уваги, що вони можуть надходити із сотень магазинів, де продається наша продукція. Та все ж ми не повинні робити собі скидки. Це наш обов'язок, з ним треба вести належну боротьбу. Хо-

Основних напрямів, де ставляться завдання легкій промисловості, недарма основна, домінуюча увага приділяється текстильній промисловості. Цього слід було чекати — відставання текстильників інші особливо відчутне.

КОР.: Таміло Володимирівно, підприємства, до яких належить і ваше, повинні постійно реагувати на запити покупців. Не секрет, що чимало товарів легкої промисловості вже давно не мають попиту у населення (окрім види взуття, наприклад), але підприємства, які їх виготовляють, не можуть зупинитися, оглянутись, порадились із покупцями. І тому пускають на вітер державні кошти, обділяють покупця бажаною обновою. Мода — річ примхлива. За нею лиш устигай стежити. Та не звертати на неї уваги, запліскаючи очі — значить робити неправильно, робити всупереч вимогам

ВЧАТЬСЯ
МАЙБУТНІ
ОФІЦЕРИ

СУМСЬКЕ вище артилерійське командне дівчаче Червонопрапорне училище імені М. В. Фрунзе — одне з найстаріших у нашій країні військових училищ. Воно створене в 1918 році. З його стін вийшли тисячі висококваліфікованих офіцерів-артилеристів.

За роки Великої Вітчизняної війни 36 вихованців училища удостоєні звання Героя Радянського Союзу. Про подвиги і мужність курсантів-випускників красномовно

розповідають численні експонати музею бойової слави. Училище має сучасну навчально-матеріальну базу. Тільки в цьому році 43 курсанти закінчили його з відзнакою. А ще 7 з золотою медаллю.

На знімку (зліва направо): курсанти відмінники бойової і політичної підготовки Сергій Мандрика, Леонід Пастушенко і Альберт Будніков.

Фото М. ГРИЦЕНКА.
(Фотохроніка РАТАУ).

ВЕСЕЛКА
В ГРУДНІ

Позавчора в приміщенні Палацу культури імені Жовтня з великим успіхом пройшов концерт змішаного хору міста Толбухіна НРБ. Добруджанські митці приїхали до нас із звітним-концертним у відповідь (перед цим у толбухінців побувала заслужена хорово капела Кіровоградського заводу «Червона зірка»), як учасники фестивалю художньої самодіяльності, присвяченого XXVI з'їздові КПРС.

Болгарських друзів щиро й тепло привітав начальник обласного управління культури М. І. Сиченко. Гострою ланкою добруджанців пролягають через Знаменку та Олександрію.

В. ВАСИЛЕНКО.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

Комуністична
характером

Багатогранна діяльність В. І. Леніна та більшовицької партії по вихованню молоді, їхня боротьба за консолідацію соціалістичних юнацьких спілок країни увінчалася величезним успіхом. 29 жовтня 1918 року в Москві при підтримці і з всебічною допомогою ЦК РКП(б) зібрався Всеросійський з'їзд спілок робітничої і селянської молоді. Захплено, зливою оплесків зустріли делегати пропозицію про обрання В. І. Леніна почесним головою з'їзду, який проголосив створення Російської Комуністичної Спілки Молоді, схвалив її Програму і Статут.

Поширення ідей комунізму, залучення робітничої і селянської молоді до будівництва нового життя — основна мета спілки, визначена з'їздом. Молодіжний рух першої у світі республіки Рад набрав свого організаційного й політичного оформлення. У практиці молодіжного руху вперше було створено організацію нового типу: класову, пролетарську сувою природою, комуністичну характером, самостійну за ор-

(Застахнення).

Ноч. у № 148, 149)

ганізаційним будівництвом, самовіддану за методами роботи, масову за своїм складом, організацію, яка працює під ідейно-політичним керівництвом більшовицької партії.

Під час зустрічі 4 листопада 1918 року з членами президії І з'їзду РКСМ. Володимир Ілліч цікавився буквально всіма сторонами діяльності молоді, її життя, праці та боротьби: як бере участь фабрична молодь у підвищенні рівня виробництва, як навчається, якими героями минулого захоплюються юнаки і дівчата, чи вчать стріляти, чи допомагають сім'ям червоноармійців, як члени спілки борються з меншовиками, есерами, анархістами...

Ставлячи на перший план питання практичної діяльності комсомолу, В. І. Ленін закликав комсомол діяти активно, виконувати конкретну роботу по боротьбі з недоліками. В цій розмові вождь партії підкреслював значення інтернаціональної діяльності комсомолу, розвитку міжнародного революційного молодіжного руху.

В. І. Ленін не тільки вимагав конкретної роботи, а й допомагав в організаційній діяльності спілки. Так, гроші, виділені комсомолом на його прохання, були на перший час достатньою сумою для спілки. Володимир Ілліч на цій зустрі-

НА ДІЙНИЙ ПОМІЧНИК

В. І. Ленін про ідейні й організаційні основи мо-

чі наголосив, що бути Комуністичною Спілкою Молоді — значить діяти в комуністичному дусі і стати по-справжньому комуністичною.

Від першої і до останньої фрази історичну промову Ілліча на ІІІ з'їзді комсомолу пронизує непохитна віра в революційні сили і здібності молодих поколінь. У ній гсвориться, що Спілка Комуністичної Молоді повинна стати ударною групою, яка в усякій роботі подає допомогу, проявляє свою ініціативу, свій почин. Володимир Ілліч відзначив, що юності Країни Рад належить завершити початі батьками і старшими братами корінні соціально-економічні перетворення в країні, перебудувати суспільний устрій на комуністичних основах. Він указав комсомольцям, що тільки в праці разом з робітниками і селянами можна стати справжніми комуністами, і поставив перед ними практичні завдання: брати активну участь у відродженні промисловості,

сільського господарства, реорганізації їх на сучасній технічній основі, впроваджувати нову, свідому дисципліну праці, створювати духовні передумови комуністичного суспільства, сволодівати культурно спадщину минулого, виховувати молодь у дусі комуністичної моралі.

Вождь партії закликав юнаків і дівчат збагачувати себе знанням усіх тих багатств, які створило людство, самовіддано працювати, віддавати всі сили загальній справі, щодня в селі чи в місті розв'язувати практично те чи інше завдання. Він також застерігав від нечутливості і хвастоств. Тому що без праці, без боротьби книжні знання комунізму нічого цінного не варті.

В. І. Ленін учив, що молодь, «яка хоче перейти до комунізму, повинна вчитися комунізму». Звертаючись до делегатів з'їзду, Володимир Ілліч говорив: «Перед вами завдання будівництва, і ви його можете

розв'язати, тільки оволодівши всім сучасним знанням, уміючи перетворити комунізм з готових заучених формул, поряд, рецептів, приписів, програм у те живе, що об'єднує вашу безпосередню роботу, перетворити комунізм у керівництво для вашої практичної роботи».

Промова В. І. Леніна на ІІІ з'їзді комсомолу стала політичним заповітом усім молодим поколінням. Ленінське вчення визначало на всіх етапах історії політику партії щодо молодіжного руху. У своїй багатогранній діяльності Комуністична партія невідомо втілює ленінські принципи партійного керівництва комсомолом. Найважливіші з них полягають у тому, що КПРС визначає генеральну політичну лінію, головні цілі і завдання діяльності комсомолу в комуністичному будівництві, допомагає забезпечувати комуністичну ідейність, знаходити найбільш доцільні, науково обгрунтовані

ГЕП-ГЕН за горами, за долами, за далеким крайнемом неспішно народжується тиха лірична музика. Згодом неквапно щобижається, дужчає. Тонко, ніжно веде свій голос балабайка. Ще тільки зрипули перші звуки, та вже зримо бачиться стел привільний, колючий вусате неспокійно хвилюється, котить і котить хвилі вітер од краю до краю. А на високому регістрі бринить пісня — то поле житнє плаче-тужить за козаком, хилить над ним буйні свої коси:

Ой у полі жито
Копитами збито,
Під білою березою
Козаченька вбито.

Обережно, боячись наподохати балабайку, до неї підпрягаються домри, баяни, бандура... І вже тече народна мелодія вільно, розкуто, на повен голос. Слухаєш — і хочеться одного: аби вона не кіпчалась...

«Ой у полі жито» — один із найкращих номерів другого туру зонального огляду-конкурсу творчості дитячих музичних шкіл. Українську народну пісню в обробці С. Орфеева майстерно виконав оркестр народних інструментів школи № 1 (керівник В. С. Чорнобай) м. Кіровограда. Жаль тільки, що український фольклор так скупо представлений на конкурс (не братимемо до уваги ансамблю бандуристок школи № 2 — це випадок особливий: включати до репертуару фольклорні твори їх змушує сам інструмент). Любодов до української народної пісні, до багатой народної музичної спадщини нам з дитинства прищеплюють батьки. І дуже добре, коли вони вміють це робити. А якщо — ні? Тоді місцю батьків повинні взяти на себе шкільні музичні заклади. Остерігаючись робити остаточний висновок, після огляду, однак, варто сказати: всі музичні школи міста (за винятком першої) неохоче беруться за цю справу.

КІЛЬКА слів про сам конкурс. Проходив він минулої неділі в приміщенні Палаку культури імені Жовтня заводу «Червона зірка». У другому турі взяли участь чотири музичні школи обласного центру, які здобули це право в листопаді минулого року. Мета огляду-конкурсу —

Нотатки із зонального огляду-конкурсу творчості дитячих музичних шкіл.

Конкурс юних талантів

визначити переможців і надати їм право представляти Кіровоградське кущове методичне об'єднання в загальному турі, де вже остаточно визначається краща колективна Кіровоградщина.

Конкурс складався з чотирьох відділень: першими виступили хоріві колективи, далі — ансамблі та оркестри народних інструментів і насамкінець — духовий оркестр.

Дитячі хорі всіх музич-

них шкіл міста засвідчили неабияку любов до мистецтва співу. Приємна виразна поліфонія, відчуття такту, дотримання нюансів виконання, неперервне прагнення сподобатись глядачам, викликати у них співчуття своїм співом — ці риси характерні майже для кожного хору. Та найгушійших оплесків заслужили колективи першої і третьої музичних шкіл після виконання «Пісні про кришні» А. Ешпая та білоруської

народної «Річечки». Пісні пролунали без супроводу, і саме ця деталь відіграла головну роль. Співати так важко, акапельне виконання вимагає кращої підготовки, однак без нього нема справжнього хору. Тож, думаю, слід би увести в практику подібних конкурсів обов'язкове включення до репертуару пісень без супроводу. Це піде на користь і співакам, і розвитку хорового мистецтва.

З іншого боку, здивуван-

місцями розгубленість, невідшліфована індивідуальна підготовка. І не слід, мабуть, робити скидки на те, що це не музичне училище, а лише школа: адже при оцінці рівня виконавської майстерності хороших колективів та оркестрів народних інструментів ми про це не думали, оскільки в них він значно вищий. Одним словом, духовий оркестр виступив нижче своїх можливостей. Виправдати його може лише одне: цьому пез-

ною мірою сприяла відсутність боротьби — музиканти із Суботців на конкурс не з'явилися. Враженнями від третього відділення ділиться голова журі школи-дач Кіровоградського музичного училища А. П. Жульєв:

— Ще не так давно про духову музику дехто намагався говорити в минулому часі, міська молодь насамперед: її полонили електронікари й ударні інструменти. «Духова музика жила себе», — гвердила воля. Та життя спростувало таку думку: інші ставлення до цього давнього музичного мистецтва змінюються. Підтвердженням може бути щонайменше конкурс — за тривалий час цього року вперше в ньому беруть участь і духові оркестри музичних шкіл. Найбільше уваги юним музикантам приділяють у школі № 1. Чому інші промовчали? У другій — оркестр є, але він ще не готовий змагатися: в четвертій музичній школі міста лише почато роботу по створенню духового оркестру; найгірші справи у юних музикантів школи № 3 — там бракує і викладачів, і інструментів. Та радує інше — дедалі більший інтерес стали виявляти хлопчики до духової музики. Хочеться, щоб і в районах їй приділяли більше уваги. Але якщо Дмитровська Олександрійського району (керівник духового оркестру В. Ф. Квітка) й Ульяновська (керівник А. С. Муха) дитячі музичні школи вже можуть похвалитися певними успіхами, то цього не скажеш про школи Світловського, Бобринецького, Комнатівського районів. Саме з метою популяризації духової музики незабаром на базі учбового оркестру Кіровоградського державного музичного училища проведуться обласний п'ятиденний семінар-практикум керівників та методистів з музичного жанру районних і міських будинків культури.

Право участі в загальному турі завоювали в усіх жанрах представники дитячої музичної школи № 1 м. Кіровограда.

Огляд-конкурс присвячувався XXVI з'їздові КПРС.

В. БОНДАР.

На знімку: переможці огляду-конкурсу — юні музиканти духового оркестру, соліст хору Волода Мельниченко з дитячої музичної школи № 1; українська народна мелодія виконує ансамбль бандуристок школи № 2.

Фото В. ГРИБА.

ПАРТІІ

лодіжного руху

форми і методи його роботи, дбає про добір, розстановку і виховання кадрів, здійснює контроль і перевірку виконання.

Як підкреслюється у Програмі КПРС, в умовах будівництва комунізму «зростає роль комуністичної спілки молоді як самодіяльної громадської організації молоді... Партія розглядає молоді як будівничу, творчу силу в боротьбі радянського народу за комунізм».

В умовах розвинутого соціалізму посилення партійного керівництва комсомолом диктується передусім складністю і грандіозністю завдань комуністичного будівництва, підвищення вимогами, які ставить життя і наше суспільство перед підростаючим поколінням, підвищенням ролі комсомолу і молоді в громадсько-політичному житті країни, в безпосередньому джерелі поховання рядів КПРС і підготовки кадрів для партії, а також загострен-

ням двоборства між соціалізмом і капіталізмом.

Під ленінським знаменом

На XXV з'їзді КПРС товариш Л. І. Брежнев відзначив, що «саме життя ставить до комсомолу дедалі вищі вимоги».

На основі комплексного підходу до проведення виховної роботи серед молоді в документах XXV з'їзду визначено програму її дальшого вдосконалення. Вона охоплює постійне підвищення соціальної активності, культурно-технічного рівня, ідейно-моральних якостей, утвердження у свідомості підростаючого покоління принципів і норм соціалістичного способу життя, ідей радянського патріотизму і соціалістичного інтернаціоналізму, виховання гордості за любимою Вітчизну, готовності, волі і вміння будувати комунізм.

Не раз історія поверталася до ленінського попередження молоді — вміти розпізнавати під маскою друзів підступних ворогів, зрадників робітничого класу, справи соціалістичної революції. Комуністична партія викривала і викриває брехливі проповіді буржуазних і дрібнобуржуазних ідеологів та

інших опортуністів і ревізіоністів.

В. І. Ленін закликав більшовиків аести непримиренну боротьбу з усякого роду спробами апологетів капіталізму зштовхнути молоді на шлях невіри у свої сили, отруїти її буржуазною ідеологією. Вороги соціалізму і в сучасних умовах намагаються всякими способами підірвати те головне, що становить цементуючу основу духовного обличчя підростаючого покоління, його ідейні й моральні підвалини.

Ось чому ЦК КПРС підкреслює у постанові «Про дальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» необхідність з усією рішучістю розкривати і своєчасно давати гідну відсіч ідеологічним диверсіям імперіалізму та його послігак, протиставити їм могутні ідейне еднання наших рядів, глибоку переконаність і політичну пильність кожної радянської людини, її готовність захищати рідну Вітчизну, революційні завоювання соціалістичного суспільства.

«Ленінський комсомол, — говорив Л. І. Брежнев на XVIII з'їзді ВЛКСМ, — бойовий політрук і надійний резерв партії. У партії ви черпаєте величезний, вивірений досвід для всієї діяльності вашої спілки. І це природно. Адже у партії і

комсомолу одна мета — комунізм, і шлях теж один — це шлях Леніна, шлях служіння народowi».

У лавах комсомолу пройшли школу виховання, школу мужності понад 150 мільйонів радянських людей, понад 12 мільйонів із них стали комуністами. Більш як у 55 разів зросло партійне ядро республіканської комсомольської організації за 1922—1980 роки. Постійно зростає питома вага комсомольців серед молоді. Якщо на початку 20-х років вони становили близько 2 процентів молодого покоління, то 1959 року — 34, а нині — більше 50 процентів.

Виконуючи ленінський заповіт, 11,7 мільйона юнаків і дівчат країни в 1979/80 навчальному році послідовно оволодівали досвідом революційної боротьби, вивчали теорію і політику КПРС у різних ланках партійної і комсомольської освіти. Понад 8 тисяч слухачів Кіровоградської області є ударниками комуністичної праці, 6 тисяч — раціоналізаторами і винахідниками.

Високим політичним і трудовим піднесенням відповіли юнаки і дівчата на рішення жовтневого (1980 р.) Пленуму ЦК КПРС, виступ на ньому Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ра-

ди СРСР Л. І. Брежнева, проект ЦК КПРС «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

«XXVI з'їздові КПРС — ударна праця, відмінне навчання молоді», «XXVI з'їздові партії — двадцять шість ударних тижнів!» — під такими лозунгами трудяться комсомольці і молоді 80-х років. Вони живуть і борються під немеркнучим, всепермагаючим прапором марксизму-ленізму, під зростаючим впливом ідей XXV з'їзду КПРС і положень нової Конституції СРСР.

Виховання у молоді волі, готовності, вміння жити і боротися по-ленінському, глибоке й творче вивчення неоціненної ленінської спадщини — благородне завдання, бо для юності Країни Рад, як і всього прогресивного людства, немає імені дорожчого і ближчого, як ім'я великого Леніна, який був, є й завжди буде для всіх поколінь немеркнучим моральним прикладом.

А. НІЦОЙ.

в. о. доцента Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна, кандидат історичних наук.

▲ А що, коли два підприємства збудують один стадіон?

▲ Випускники інституту — в колгоспному колективі фізкультури.

▲ Вчитель дарує захоплення.

▲ Кого привітає Сніговик?

▲ Старт юних самбістів: попередні вихованці «Колоса» і «Динамо».

ГПО НА МАРШІ

3 путівкою «Колоса»

ЧАСОМ нерівнини колгоспів зауважують:

— Не хочуть їхати до нас випускники факультету фізичного виховання педінституту. Одні мають на меті «поселитись» у великому спортлуді, щоб підвищувати спортивну майстерність, інші йдуть на тренерську роботу в місто...

А ось Марія Шевченко, яка після інституту працювала в сільській школі на Дніпропетровщині, знову заперечила таким:

— У вуз я спеціалізувалась на велоспорті. А тепер хотіла б працювати у колективі фізкультури колгоспу. Тільки поїхати у таке село, де багато молоді.

І ми направили її в село Шентиянжу Кировоградського району.

ЗУСТРІЛА її влітку біля ставу, де обкладано яловальний басейн. Юнаки і дівчата складали тут пермативи ГПО. Стартувало вже понад 70 чоловік. Та не можна із них отримав залізну оцінку. І Марія сказала:

— Доведеться ще раз збиратися гуртом. Але перш чим погренується.

Хтось кинув репліку:

— Я ж з усіх видів навчальних перекрив нормативи на ерібний значок, то, може, пручите мені й так? Ой, у сусідів були такі, що навіть стріляли, а їх вважали значащими.

— Нам не треба таких рекордів. Краще через три місяці відрепаруємо, зате все буде по-справжньому...

І в обласну раду «Колоса» М. Шевченко повідомила:

— Нормативи ГПО з початку року склав 61 трудівник села.

Ні, вона не закрутила цифри, щоб мати вищий показник. Для цієї голови, щоб у колективі фізкультури постійно працювали секції, щоб кожен молодий хлопець відвідував їх не тільки заради встановлення рекордів і взяття чемпіонської виступи на районних змаганнях. Мета інструктора по спорту в тому, щоб трудівники села частіше виходили на старт. Саме звідси крок вперед до майстерності. П'ятидесяти років, наприклад, у колективі фізкультури колгоспу імені Фрунзе плановано 14 спартакіад.

СПОРТСМЕНИ нашого колективу фізкультури не раз виступали на обласних і республіканських змаганнях. Є у нас свої першорозрядники, кандидати в майстри. І це завдяки ентузіазму самих спортсменів, громадських інструкторів, тренерів. Ми не маємо типового стадіону, зразкового легкоатлетичного комплексу, спортивного залу. Дві спортивні кімнати — оце й усе багатство. Завжди просимо дозволити нам тренуватись у авангардівців, спортсменів «Буревісника». А то просто так: приходимо в парк чи на берег річки, ідемо в ліс і там улаштуємо поєдинки з легкоатлетичного кросу, з орієнтування на місцевості.

Але оптимізм не залишає нас: у майбутньому, гадаю, і спортсменам нашого тресту буде створено умови для дальшого підвищення майстерності. І в основних напрямках про це йдеться — сприяти шир-

шому впровадженню часової фізкультури і спорту в повсякденний побут радянських людей, наголошується на посиленні фізкультурної і спортивної роботи серед молоді, на ефективній спортбазі. Бо так собі, де хочеш, як хочеш, не зможеш. Та й правильно, потрібні типові бази.

Інша проблема — не має коштів. І ось я думаю: а що, коли два-три підприєм-

ЗА РЯДКОМ ПРОЕКТУ

СУСІД СУСІДОВІ

МОЖЕ ДОПОМОГТИ В БУДІВНИЦТВІ НОВИХ СПОРТИВНИХ СПОРУД

шому використанні спортивних споруд.

Мої колеги часом питають мене:

— У вашому колективі — сотні висококваліфікованих будівельників. Чом же вони не можуть збудувати для себе хороший спортзал чи стадіон?

Справа тут не тільки в робочих руках. Потрібні будівельні матеріали, потрібні спеціальні проєкти

спортивних споруд. Бо так собі, де хочеш, як хочеш, не зможеш. Та й правильно, потрібні типові бази.

Інша проблема — не має коштів. І ось я думаю: а що, коли два-три підприєм-

ства візьмуть та й скооперуються? Чому б, скажімо, про це не домовитись трестам «Кіровоградськбуд» і «Кіровоградськбуд», іншим спорідненим колективам будівельників? Кіровоградський завод радіоприладів і завод друкарських машин — сусіди.

Обидва збираються будувати спортивні бази. А навіщо розпорошувати кошти? На мою думку, краще

зібрати солідну суму і створити солідну спортивну базу. В центрі міста, в районі Новомиколаївки, наприклад, є великі стадіони. А ось у новому мікрорайоні, де вулиці Волкова і Пацаєва, тільки псевдний комплекс біля середньої школи № 19. От би й узятися тут за будівництво стадіону.

І ще так. В Бобринському, Ульяновському, Новоархангельському районах колгоспи споруджують приміщення шкіл і поруч них обладнують спортивні комплекси, де розгортають спортивно-масову роботу колективи фізкультури «Колоса», учні. Ми впрямую в нашій спільній справі, якщо таку ініціативу буде виявлено в місті — йдеться про контакти міської школи і провідних підприємств.

М. КОМІСАРОВ,
інструктор по спорту тресту «Кіровоградськбуд».

На турнірі

«Приз «Известий»

Позавчора в Лужниках почалися ігри XIV Міжнародного турніру з хокею «Приз «Известий». Майже півтора періоду матчу між командами ЧСР і Швеції не було відкрито рахунку. І лише останні двадцятихвилинки вирішила долю цієї зустрічі — 3:0. Виграли чехословацькі спортсмени. А поєдинок між хокеїстами дружинами СРСР і Фінляндії закінчився перемогою нашої збірної — 10:0.

БОРІТЬБА КЛАСИЧНА

Учень середньої школи № 19 м. Кіровограда Павло Кулашников здобув золоту нагороду на першості республіканської ради «Трудових резервів», що відбулася у місті Шахтарську Донецької області. Другими призерами на цьому турнірі були його товариші по команді Сергій Терешин, Валентин Редько, Ігор Войнич, Олег Лебедев.

БОРІТЬБА САМБО

Вихованці обласної ради «Колоса» вперше взяли гору над усіма своїми су-

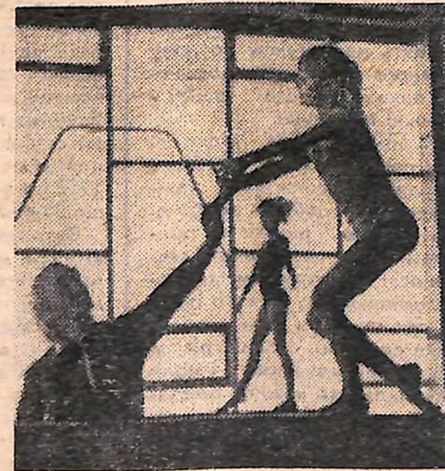

перниками під час першості області з цього виду спорту серед юнаків 1964—1965 років народження. В особистому заліку першим серед спортсменів своїх вагових категорій були динамічні В. Полстий, Ю. Іванов, О. Волчанський, сільські самбісти Ю. Жаворонок, В. Коробко, І. Червоненко, В. Белявський, В. Пергамен, О. Діденко, І. Головін, Е. Яблуков.

ДЮСШ обласного спорткомітету. Тут тренуються юні легкоатлети, гімнасти, плавці. Чи не найбільший розгін у гімнастиці. В гімнастичному залі працюють не тільки початківці, з яких укомплектовано навчальні групи. Готуються до республіканських змагань члени збірної області зі спортивною гімнастикою, едосконалюють свою майстерність вихованці «Буревісника».

Фото В. ВЕРЕТЕННИКОВА.

Телефоную їй оце:

— Що нового?

— Збираємось в Кіровоград. Хочемо влаштувати матчову зустріч із тенісу і шахів. Виплинемо на змагання спортсменів тресту «Кіровоградськбуд» і кооперативного технікуму. А коли познайомимось ближче, улаштуємо турнір із зимового багатоборства ГПО.

К. КОЛІСНИК,
загідуюча оргвідділом обласної ради тваринства «Колос».

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові

БК 03763.

Обсяг 0,5 аркушів.

Індекс 61107.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу. 316050, МСП М. Кіровоград, вул. Пуначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар відділу учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патристичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гніпів, 2.

Редактор **М. УСПАЛЕНКО.**

В. ГОРЕНКО, юнкор.
с. Юсипівка, Вільшанського району.

Коли надорі негода, школярі збираються у спортивному залі. Тут устатковано нестандартне обладнання, є необхідний інвентар для тенісистів, гімнастів. Закуплено достатню кількість шкільниць.

На черзі — поєдинки із зимових видів спорту. Заплановано провести лижний похід у ліс, туди, де йшли визвольні бої в роки минулої війни. І, звичайно, цікаво буде на ковзанці.

І це завдяки тому, що в школі дбають про будівництво нових та експлуатацію наявних спортивних споруд. М. П. Паранчевський зі своїми вихованцями під час суботників і недільників обкладав ігрові майданчики, легкоатлетичний комплекс, місця для складання нормативів комплексу ГПО.

Більш масові спортивні секції з ігрових видів спорту — волейбольна, баскетбольна, футбольна. Під час першості району з волейболу, наприклад, у фіналі Юсипівські спортсмени зустрілися з командою Вільшанської середньої школи і перемогли її. Кращим гравцем нашої збірної Г. Герасимчуку, В. Зубку, С. Герасимчуку, М. Матяку присвоєно юнацькі спортивні розряди. Призові місця на районних змаганнях посіли й наші баскетболісти, футболісти. Значно краще, ніж у попередні роки, виступають легкоатлети.

Усе ж найважливіше для пропаганди спорту — зміна організовані змагання, на яких усім цікаво — і учасникам поєдинків, і уболівальникам. Учням молодших класів цікаво взяти участь у «Веселих стартах». А потім їх запросять на «Старт надій».

Кожна добра справа починається із захоплення. Цікаво, скажімо, восьмикласників на баскетбольному майданчику, цікаво в шаховому гуртку, то йому не треба нагадувати, щоб тренувався без пауз. Учитель фізкультури Юсипівської восьмирічної школи М. П. Паранчевський завжди знайомить своїх вихованців з новинами спортивного життя району, області, розповідає про чемпіоні, рекордсменів; знають учні про вистоти радянських олімпійців. У школі оформлено куток фізкультурника. Тут фотографії кращих спортсменів, тут різноманітні довідкові матеріали, зокрема нормативи комплексу ГПО.

НА «МАЛОМУ СТАДІОНІ»

ЦІКАВО, БО КРАСИВО